1979 ஏப்ரல் 28] *[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]*

பிரிவு 5, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : " தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை வருமான வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (ஆய்வுக் குழு திருத்தி அமைத்தவாறு) (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 23/1978) நிறைவேற்றப்பெறவேண்டும் ".

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ங) பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, " தமிழ்நாடு 1979-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 23/1979) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெறவேண்டும் " என்று முன்மொழிகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதிகப்படியான வருமானத்திற்கு வழி செய்யும் இந்த மசோதாவின் மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். பொது விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில், மக்கள் அன்றாடம் உபயோகிக்கின்ற பொருட்களுக்கு வரிகளை விதிப்பதால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் பாதிக்கப்படுகிறது. இந்த குறிப்பிட்ட மசோதாவில் கையால் செய்த தீப்பெட்டிகளுக்கு 2 சதவிகிதம் ஒருமுனை விற்பனை வரி போடுவதை நாங்கள் ஏற்பதற்கில்லை. இதை விளக்கமாக சொல்ல வேண்டியதில்லை. கையினால் தீப்பெட்டி தயாரிக்கும்போது, அதனால் பல பேர்களுக்கு தொழில் வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. மெஷின்களினாலும் தீப்பெட்டிகள் தயாரிக்கப்பட்டு வெளிவருவதால் கையினால் செய்யப்படுகின்ற தீப்பெட்டிகளுக்கும் அதற்கும் மிகுந்த போட்டி ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் சில ஜில்லாக்களில் இந்த கையினால் தீப்பெட்டி தயாரிப்பது பிரபல்யமாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் கையினால் செய்த தீப்பெட்டிகளுக்கு ஒருமுனை விற்பனை வரி போடுவதால் அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய நலன்களுக்கு மிகவும் பாதிப்பு ஏற்படும் என்றிருப்பதால், அரசாங்கம் இந்த வரியை வற்புறுத்தக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாலை 6.20)

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே விற்பனை வரியின்கீழ் தாக்கல் செய்துள்ள

---

* 1979, ஏப்ரல் 20 ஆம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

மசோதாவின்மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற பெரிய பிரச்னை வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க வேண்டும் என்பது. அதற்காக சிறு தொழில்களுக்கும், குடிசைத் தொழில்களுக்கும் ஊக்கம் கொடுப்பது என்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கை அளவில் இருந்து வருகிறது. கொள்கை அளவில் அப்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்குவதற்கு ஆதாரமாக இருக்கின்றதா என்று சொன்னால், உண்மையிலேயே இதுவரையிலே எந்தத் திட்டத்தையும் இந்த அரசாங்கம் அறிவிக்கவில்லை என்பதுதான் என் கருத்து. ஆனால், ஏற்கனவே இருக்கின்ற வேலைவாய்ப்பை அழித்துவிடாமல், காக்க வேண்டும். இந்த அரசு அதற்குத் தயாராக இல்லை என்று சொல்கின்ற அளவிலே இருக்கின்ற தொழிலை கெடுத்து விட்டு, இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களை ரோடிலே அலைய விடுவோம் என்ற கொள்கை முடிவிற்கு வந்திருக்கின்றது என்று சொன்னால், இந்த அரசாங்கத்தின் போக்கை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

நாட்டிலே செய்கின்ற தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தமட்டில், தமிழகத்திலேதான் அதிகமாக உற்பத்தியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டிற்குத் தேவையான ஏறத்தாழ 60 சதவிகித தீப்பெட்டிகளை நாம்தான் தயார் செய்கிறோம். இந்தத் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்த மட்டில், விம்கோவில் இயந்திரத்தால் செய்யப்படுகின்ற தொழிலுக்கு போட்டியாக இவைகள் அமைந்திருக்கின்றன. சிறு தொழில்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கத்தோடு மத்திய அரசு, கையினால் செய்யப்படுகின்ற தீப்பெட்டிப் பொருள்களுக்கு சலுகைகள் செய்து கொண்டிருக்கிறது. எப்படியும் இந்த நாட்டில் தொழில் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று ஒரு பெரிய நல்ல நோக்கத்தோடு, இந்தத் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளுக்கு பல சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், மத்திய அரசாங்கம் எந்த நோக்கத்தில் இந்தத் தொழில் வளருவதற்கு, இந்தத் தொழில் மூலம் வேலை வாய்ப்பை உருவாக்குகின்ற வகையிலே சலுகைகள் கொடுக்கின்றதோ, அதற்கு உறுதுணையாக மாநில அரசு நேரடியாக இந்த மக்களுக்கு அவர்கள் நலனைக் காக்க கடமைப்பட்டிருக்கின்ற இந்த அரசு, இந்தத் தொழிலின் மீது வரிச் சுமையைப் போட்டிருப்பது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இல்லை. எனவே, நான் இதைக் கண்டிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நான் ஏற்கனவே சொன்னதுபோல், இந்த அரசு ஒருவேளை இன்றைய தினம் தவறான கருத்தைக் கொண்டிருக்கலாம். ஒரு பகுதியிலே உள்ள மக்கள் இந்தத் தொழிலை பெருவாரியாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசியல் காரணம் இதிலே கலந்து இருக்கின்றதோ என்ற ஐயப்பாடு தோன்றுகிறது. ஆக, இந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையில் செயல்பட்டால்,

1979 ஏப்ரல் 28] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இப்படி ஏற்படுகின்ற இந்த உணர்வுக்கு இந்த அரசுதான் பொறுப்பு. இந்த மாநிலத்திலே உருவாக்குகின்ற இந்த தீப்பெட்டி நமது மாநிலத்திலே மட்டுமல்லாமல், இந்தியாவிலுள்ள வேறு பல மாநிலங்களுக்கும் செல்கின்றது. ஆனால், இதே தொழில் மற்ற மாநிலங்களிலே பாதுகாக்கப்படுகின்றது. இப்போது, ஆங்காங்கே இந்தத் தீப்பெட்டிகளை உருவாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, பல்வேறு மாநிலங்களிலே செய்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், தமிழகத்திலே இருந்து செல்கின்ற தீப்பெட்டிகளுக்கு அவர்கள் பல்வேறு டாக்சுகளை வரியாக வசூல் செய்கிறார்கள். உதாரணமாக, தமிழகத்திலே இருந்து செல்லுகின்ற தீப்பெட்டிகளுக்கு ஏறத்தாழ 13 சதவிகித வரி அங்கே விதிக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அந்த அளவிலே அவர்கள் அங்கே எந்த விலைக்கு விற்கக்கூடிய ஒரு நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் இந்த அரசு சற்று சிந்திக்க வேண்டும். ஆகவே, இன்றையதினம் கையினால் செய்யப்படுகின்ற தீப்பெட்டிகளுக்கு நீங்கள் வரி விதிக்கிறீர்கள் என்று சொன்னால், மறைமுகமாக நீங்கள் விம்கோவை ஆதரிக்கிறீர்கள் என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டை இங்கே நான் கூற விரும்புகிறேன். ஆகவே, மத்திய அரசுக்குத் துணையாக நிற்கவேண்டிய இந்த மாநில அரசு, இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற ஏறத்தாழ 3 லட்சம் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். ஆனால், அதற்கு மாறாக இந்தவிதமாக விதிக்கப்படுகின்ற இந்த 2 சதவிகிதம் சேல்ஸ் டாக்ஸினால் என்ன விளைவுகள் ஏற்படுகின்றது என்று சொன்னால், வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதற்குப் பதிலாக, இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழில் அதிபர்கள் மற்ற மாநிலங்களுக்கு சென்று இந்தத் தொழிலை நடத்தக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறீர்கள்.

இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்கள் ஏறத்தாழ மூன்று லட்சம் தொழிலாளர்கள். அவர்கள் இதன் காரணமாகத் தெருவிலே அலைவார்கள் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். மறைமுகமாக விம்கோவைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு நிச்சயமாக உங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது, தாராளமாகச் செய்யுங்கள். ஆனால் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய ஏழைத் தொழிலாளர்களைச் சித்திரவதை செய்யக்கூடாது என்ற எண்ணம் அரசுக்கு இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். அந்த வகையில் இந்த வரியை நிச்சயமாகக் கைவிட வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் கண்டிப்பாக இந்த வரியைச் சுமத்த வேண்டுமென்று எண்ணினால் அதனால் ஏற்படும் பலனை இந்த அரசுதான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இந்த விற்பனை வரியை உயர்த்தக்கூடாது என்று ஏற்கனவே பட்ஜட் உரையில் பேசும்போதே கூறியிருக்கிறேன். தேங்காய் மீது போட்ட வரியை நீக்கியது போல் தீப்பெட்டி மேல் போட்ட

வரியையும் நீக்கியிருக்க வேண்டும். தமிழகத்தில் குறிப்பாக கோவில்பட்டி வட்டாரத்தில் பெரும்பகுதி கிராமத்திலும் நகரத்திலும் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் வீட்டில் வைத்து தீப்பெட்டித் தொழிலைச் செய்து வருகிறார்கள். பல லட்சக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. வரி போடுவதன் மூலம் வேறு பல மாநிலங்களிலே இதன் விற்பனை குறையும். வட நாட்டு வியாபாரிகள் இங்கே வந்து வாங்கிப் போகிறார்கள். அந்தந்த மாநிலங்களின் வரி வேறு இருக்கிறது. ஆகவே, கையால் செய்கிற தீப்பெட்டிக்கு வரி போடுவதால் இந்தத் தொழில் பாதிப்பதோடு வேலை வாய்ப்பு குறையும். மத்திய சர்க்கார் மெஷின் மூலம் செய்கிற தீப்பெட்டிக்குத் தான் அதிகமாக வரி போட்டு அதையும் சற்றுக் குறைத்திருக்கிறது. விவசாயம் பயன் இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய நிலைமையில், மகசூல் இல்லாத நிலைமையில் ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடியவர்கள் அந்தந்த ஊர்களில் பத்தாயிரம், பதினைந்தாயிரம் முதல் போட்டு இந்தத் தொழிலைச் செய்வதன் மூலம் அந்தந்த வட்டாரத்தில் பத்து இருபது பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிறு சிறு குழந்தைகள் கூட நாளைக்கு 3 ரூ. 4 ரூ. வருமானம் பெறக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த வரி அந்தத் தொழிலைப் பாதிப்பதோடு வேலை வாய்ப்பைப் பாதிக்கும். இந்த வரியை கடைசி நேரத்திலாவது வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு மீறி இதைக் கொண்டு வந்தால் இதை எதிர்க்கிறேன், கண்டனத்தைத் தெரிவிக்கிறேன் என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து:** தலைவர் அவர்களே, தீப்பெட்டிக்குப் போட்ட வரியைப்பற்றி கைவிடவேண்டுமென்று முன்பே பட்ஜெட் டிமாண்ட் வருகிறபோதே வலியுறுத்தி அதனைக் கைவிட வேண்டுமென்று எதிர்த் தரப்பில் இருக்கும் அவ்வளவு பேரும் பேசி இருக்கிறோம். அப்போதே நிதியமைச்சர் அவர்கள் தேங்காய் வரியை எடுத்தார்கள், இதை எடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அவர் எடுக்க முடியாது என்று சொன்ன பிறகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் அதைச் செய்வாரா என்று தெரியவில்லை. இன்றைக்கு முதலமைச்சரும் இல்லை. ஆகவே, காபினட் தான் முடிவு செய்ய வேண்டும். இந்த வரியைப் போடக்கூடாது என்பது எல்லோருடைய அபிப்பிராயமும். இப்போது எப்படியும் இதை பாஸ் பண்ணப் போகிறார்கள். இப்போது நிறைவேற்றினாலும் பிறகு காபினட்டில் வைத்து இதை ரத்து செய்வதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். நீங்கள் அதை

(மாலை 6-30)

ரத்து பண்ணுவதற்கு ஒரு முயற்சி பண்ணுங்கள். இது தீப்பெட்டித் தொழிலைப் பாதிக்கும் என்று எல்லோரும் சொல்கிறார்கள், பத்திரிகைகளிலே பெரிய விளம்பரங்கள் அதைப்பற்றி வருகின்றன, பாதிக்கும் என்று அவர்களும் சொல்கிறார்கள், அதிலே சிரமம் இல்லையென்றால் அதைப்பற்றிச் சொல்ல

1979 ஏப்ரல் 28] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

மாட்டார்கள். எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி நான் பார்க்கிறபோது நாம் தான் 70 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இதை உற்பத்தி பண்ணுகிறோம். அது வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு விற்பனை செய்யப்படுகிறது. இங்கே அதற்கு வரிபோடுவதாலே அங்கே போட்டா போட்டி காம்பெடிஷன் ஏற்பட்டு அதனால் விற்கமுடியாமல் போகுமோ என்று உற்பத்தியாளர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆகவே இந்தத் தொழிலைப் பாதுகாப்பது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை. ஆகவே இந்த அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக் கொள்வது இந்த வரியை கைவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்ட முன்வடிவில் தீப்பெட்டியைப்பற்றி, அதிலே போடப்பட்டிருக்கிற வரியைப்பற்றி மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் தங்கள் எண்ணங்களைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்போது மட்டுமல்ல, இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை வந்தபோதுகூட இதே கருத்துக்களை அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சொன்னாலும் அப்போது நிதியமைச்சர் சொல்கிறபோது தீப்பெட்டிக்கு ஏன் வரிபோட்டோம் என்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு வரிபோடப்பட்டு வசூலாகிக்கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு சட்டசபை நடைபெறுவதனால் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை இங்கே கொண்டுவந்து நிறைவேற்றுகின்ற வகையிலே நான் அவைமுன் வைத்திருக்கிறேன். ஆனால் நீங்கள் சொல்கிற போது அரசுக்கு வரி வந்துவிடுகிறதே என்ற எண்ணத்தினாலே நீங்கள் யாரும் சொல்லவில்லை என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதே நோக்கிலே சிறு தொழில்கள் செய்கிறவர்களை இந்த அரசாங்கம் நசுக்கிவிடாது என்ற நல்ல எண்ணமும் உங்களுக்கு இருக்கிறது என்பதும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஏழைகள் மீது நாங்கள் வரி போடமாட்டோம் என்பதும் உங்களுக்கு எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். வரி போடுவது என்றால் யார் குறுக்கே வந்தாலும், அவர்கள்மீது வரிகளைப் போடுகிற அரசு இது அல்ல என்பது நிச்சயமாக உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். இருக்கின்ற சில உண்மைகளை ஒருவருக்கொருவர் ஆழமாக நீங்கள் யோசித்துத் தெரிந்து கொள்ளாததால் நீங்கள் இதை எதிர்க்கிறீர்கள், வரவேற்கவில்லை. வரவேற்காததற்குக் காரணம், உங்களுக்கு இருக்கிற எண்ணம் அந்தக் குச்சியைச் செய்கிற சாதாரணத் தொழிலாளர்கள், ஒரு நாளைக்கு அவர்கள் 4, 5 ரூபாய் வாங்கும் அவர்கள்மேல் இந்த வரி வந்துவிடுமோ என்று எண்ணிச் சொல்கிறீர்கள் அல்லது அவர்களுக்கு எல்லாம் வேலை குறைந்துவிடுமோ அல்லது இங்கே இருக்கிற பெரிய தொழில் வேறு மாநிலத்திற்குச் சென்று விடுமோ என்ற ஐயம் உங்களுக்கு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஐயம் உங்களுக்குத் தேவையில்லை என்பதை நான் இந்த அரசின் சார்பிலே உங்களுக்கு உறுதியாகத்

தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே இருக்கின்ற இந்த தீப்பெட்டித் தொழில் வேறு எந்த மாநிலத்திற்கும் போகக்கூடாது என்று கண்காணிக்கின்ற பொறுப்பு நம் எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. நான் ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்ல வேண்டுமானால், அண்டை மாநிலங்களிலே இதற்கு வரி போடுகிறார்களா என்றால் போடுகிறார்கள், அவர்கள் எவ்வளவு போடுகிறார்கள் என்று உங்களுக்குச் சொன்னால் நாம் போடுவது மிகக் குறைவு என்று நீங்கள் தெரிந்துகொள்வீர்கள். அண்டை மாநிலமான கேரள மாநிலத்திலே 3 சத வீதம் சிங்கிள் பாயின்ட், ஒரு முனைவரி போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஆந்திர மாநிலத்திலே 4 சதவீதம் மல்டி பாயின்ட், மல்டி பாயின்ட் என்றால் அதைவிட அதிகமாகப் போகும் என்பது நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கர்நாடக மாநிலத்திலே 4 சதவீத மல்டி பாயின்ட், பல முனை வரி போட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய அரசு எல்லாம் சேர்த்துப் போட்டி ருப்பது எவ்வளவு தெரியுமா, 2 சதவீதம் சிங்கிள் பாயின்ட். இதிலிருந்து நீங்கள் எல்லாம் ஓரளவிற்கு ஒத்துக்கொள்வீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும், பூராவாக இல்லாவிட்டாலும் . . . .

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவர் அவர்களே, வேறு மாநிலங்களிலே இங்கே இருந்து அனுப்பப்படுகின்றவைகளுக்கு வரி போடுகிறார்களா? நம்முடைய அளவிற்கு வேறு மாநிலங்களிலே அந்த உற்பத்தி இருக்கிறதா என்பதையும் விளக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்:** துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதேபோல் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் தீப்பெட்டி செய்யப் படுகிறது என்றால் இயந்திரத்தால் செய்யப்படுகிறது, கையால் தயாரிக்கப் படுகிறது, கூட்டுறவுச் சங்கத்தால் தயாரிக்கப்படுகிறது, இந்த மூன்றையும் நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். 1966 ஆம் ஆண்டிலே இந்தத் தீப் பெட்டிக்கு இரண்டரை சதவீதம் வரி இருந்தது. ஆனால் இரண்டரை சதவீதம் வரியிலிருந்து, பிறகுதான் எடுக்கப்பட்டது. 1966 ஆம் ஆண்டிலே எடுக்கப்பட்டது என்பது உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். ஆனால் இங்கே கையால் செய்யப்படுவதாலே மத்தியப் பேரசிடத்திலே கோரிக்கை விட்டார்கள், இயந்திரத்தால் செய்யப்படும் விம்கோ போன்ற தொழிற்சாலை களோடு அவர்களால் போட்டி போட முடியவில்லை, எங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் ஆகும் செலவில் குறைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்தார்கள். அப்படிக் கேட்கிறபொழுது அவர்கள், சிவகாசியிலுள்ள தீப்பெட்டி உற்பத்தியாளர்கள், விம்கோ தீப்பெட்டிக்கும், தாங்கள் உற்பத்தி செய்கிற தீப்பெட்டிக்கும் குரோஸ் ஒன்றுக்கு 1 ரூபாய் 50 காசு வித்தியாசம் இருக்க வேண்டுமென்றுதான் கோரிக்கை வைத்தார்கள். இதை நீங்கள் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். கோரிக்கையை மறுபடியும் சொல்

1979 ஏப்ரல் 28] (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம)

கிறேன், சிவகாசியிலுள்ள தீப்பெட்டி உற்பத்தியாளர்கள், விம்கோ தீப்பெட்டிக்கும், தாங்கள் உற்பத்தி செய்கிற தீப்பெட்டிக்கும் குரோஸ் ஒன்றுக்கு 1 ரூபாய் 50 காசு வித்தியாசம் இருக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்தார்கள். ஆனால் மத்திய அரசு குரோஸ் ஒன்றுக்கு 2 ரூபாய் 70 பைசா வித்தியாசத்திலே வரியைப் போட்டது. அதற்குப் பிறகு நாம் வரி போட்டிருக்கிறோம். அப்படிப் போடும்பொழுது (குறுக்கீடு) அந்தக் கோரிக்கைக்குப் பிறகு அதைவிட வித்தியாசம் வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைக்கவில்லை. கோரிக்கை எப்பொழுது வைத்தால் என்ன? ஆனால் அதற்குப்பிறகு இன்றைக்கு நமது அரசு வரி போட்ட பிறகு, அவர்களுக்கு இன்றைக்கிருக்கிற வித்தியாசம் 2 ரூபாய் 40 பைசா. 1 ரூபாய் 50 பைசா இன்றைக்குக் கொடுக்க முடியாது, 2 ரூபாய் 40 காசு என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, விம்கோவிற்கு மத்திய அரசின் எக்சைஸ டியூட்டி 7.20 இப்பொழுது. இந்த பெரிய அளவில் கையால் செய்யப்படும் தீப்பெட்டிக்கு 4 ரூபாய் 50 பைசா இப்பொழுது வருகிறது. 4 ரூபாய் 50 பைசா இருப்பதை மேலும் குறைத்தால்தான் தாங்கள் இருக்க முடியும் என்று அவர்கள் கோரிக்கையை வலியுறுத்தி மத்திய அரசிடம் கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நாம் இரண்டு சதவீத வட்டியை அவர்களுக்குச் சுமத்துகிறோம்.

* மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவரவர்களே, கோரிக்கை வந்து சலுகை கொடுத்த பிறகு கோரிக்கையைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமையைச் சொல்கிறேன். விம்கோவிற்கும் இவர்களுக்கும் இருக்கின்ற வித்தியாசம், இன்றைக்கு எவ்வளவு சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்

இதைப்போல கூட்டுறவு முறையால் செய்யப்படுகிற தீப்பெட்டிக்கு ஒரு குரோசுக்கு வித்தியாசம் 7 ரூபாய் 60 காசு. கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைகள் மூலம் செய்பவர்களுக்கு மத்திய அரசு அதிகமான சலுகை கொடுத்திருக்கிறது. இதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்துத்தான்—இன்னும் நான் சொல்ல வேண்டுமானால் நான் அமைச்சராக வந்தவுடனே இவைகளையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து, ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னாலேயே கொண்டுவர வேண்டுமென்று எண்ணினேன். ஆனால் எல்லோரும், இப்பொழுது வந்த அவசரத்திலே வேண்டியதில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் உங்களுக்குச் சொல்வேன், ஏழை எளியவர்கள்மீது வரி போட வேண்டுமென்று இந்த அரசும் எண்ணாது, நானும் கருத மாட்டேன், இன்றைக்கிருக்கின்ற முதலமைச்சரும் கருத மாட்டார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். வரி போடுவதன் நோக்கம், இன்றைக்கு இந்த அரசுக்குக் கோடிக்கணக்கான பணம் வர வேண்டுமென்று

அல்ல, நான் இன்றைக்கு உங்களுக்குச் சொல்வேன், சிவகாசியிலே மட்டும் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலையிலே 71 கோடி ரூபாய் இன்றைக்குச் செய்கிறார்கள். 1966-இல் 2.79 கோடி, இன்றைக்கு 71 கோடி. எனவே, இந்த வரி பணக்காரர்கள் மேல்தான் போடப்படுகிறது, பணக்காரர்கள்தான் கட்டுகிறார்கள் என்பது ஒன்று. இதை நன்றாக உணர்ந்தால், நம்முடைய மாண்புமிகு மார்க்சிஸ்ட் கட்சித் தலைவரவர்களிடம் நான் விவரம் கொடுத்திருக்கிறேன், நீங்கள் வேண்டுமானால் படித்துவிட்டுச் சொல்லுங்கள் என்றேன். நீங்களெல்லாம், இது பணக்காரர்களுக்கு இல்லை, ஏழைகளைத்தான் பாதிக்கும் என்று நீங்கள் எல்லோரும் கருதினால், நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏழை மேல் போடப்படும் வரி என்று எந்த நேரத்திலே பட்டதோ அதற்கு அடுத்த வினாடியே இந்த வரியை எடுத்து விடுவதற்கு என்றைக்கும் இந்த அரசு தயங்காது என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள், சிவகாசியில் 71 கோடி ரூபாய்க்கு தீப்பெட்டி உற்பத்தி செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். அது உண்மைதான். ஆனால் மத்திய அரசுக்கு எக்சைஸ்

(மாலை 6-40)

ட்யூட்டியாக 30 கோடி ரூபாய் அவர்கள் செலுத்துகிறார்கள். அதில் மாநில அரசுக்கு வருகின்ற வருவாய், பங்குத் தொகை ரூ. 12 கோடி என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்தத் தொழில் இங்கேயிருந்து அழிக்கப்பட்டால், மாநில அரசு ரூ. 12 கோடியை இழக்கும் என்பதை, சிவகாசி என்பதை மனதில் எண்ணியிருந்தாலும், இந்த இழப்பை நீங்கள் மனதில் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

* **மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்:** அவர்கள் சொல்கிறபொழுது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். வேண்டுமென்றுதான் பதில் சொல்லவில்லை. அரசியல் காரணங்களுக்காக போடப்பட்டது என்று எண்ணுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று சொல்லுக்குச் சொல் திருப்பிச் சொல்லக்கூடாது என்று நான் விட்டுவிட்டேன். நான், இதில் அரசியல் நோக்கம் இல்லை என்பதை மிகமிகத் தெளிவோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். 2 சதவிகிதம் எவ்வளவு சாதாரணம் என்பதையும், அதனால் அவர்கள் அழிய மாட்டார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது ஏழைகள் மீது விதிக்கப்படுகின்ற வரி என்று எந்த நோக்கிலே தெரிவித்தாலும், இந்தச் சட்டமன்றம் இல்லாத நேரத்திலும், நான் முதலமைச்சரிடம் அனுமதி வாங்கி, அதை நீக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அதே நோக்கிலே, இங்கே இந்த விற்பனை வரி போடுவதாலே,

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இந்தத் தொழில் நின்று விடும் என்று கருதினால், நீங்கள் சொன்னால், அதை உடனடியாகக் கவனிப்பதற்கு இந்த அரசு பின்வாங்காது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

"தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 23/1979) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெறவேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 5 முடிய பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் துணைத் தலைவா வர்களே, "தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 23/1979) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்."

என மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ச) கேளிக்கை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவரவர்களே, "தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1979) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்"

என்று மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவரவர்களே, இப்பொழுது இந்த கேளிக்கை வரி சம்பந்தமாக, மசோதா ஒன்றை நமது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முன்மொழிந்திருக்கிறார்கள். இதிலே, கம்பவுண்டிங் டாக்சில், 'ஓப்பன் ஏர் தியேட்டர்' விடப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளும் இந்தச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கம். முன்னாலே இருந்த வரியை, புதிய முறையிலே

---

* 1979 ஏப்ரல் 25 தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.